

Luggemine.

Jummola abbi kaarna läbbi.

Et Issand allati weel immet teeb, se asji näitab surema hulga meie aeal wõimatu asji ollewad, ja kui kegi nisugguste hädä aeal nõu annab, Jummola peale lota, kes omma sullase Eliale wannal aeal kaarnate läbbi roga murreteses (1 Kun. 17), siis wangutawad nemmad usmata melega pead. — Nisugguste nõdra=usulistele tahhan ma jün üht luggu juttustada, mis ehk mõnda hinge wõib kinnitada. Se luggu sündis Pohla=maal, ja näitab meile, kuidä tössine ristiiinimene, hädä aeal Issanda peale lotes, Temma käest wõib abbi sada.

Pohla kuningä Danislausse aeal ellas Warsawi lüna liggidal ühhes küllas tallu=mees; ta olli saksa suggu ning hulga lastega õnnistud. Tobri — nenda olli mehhe nimmi — piddi waest

wissi ellama; agga temma ja ta onmaksed ollid siiski rahhul ja ennest melest õnnelikud, sest et nad terwist ja kallist rahhu omma õlle=kattukse al maitsefid. Ja jeddasinnast rahhu leidfid nemmad Jummola sõnna feest. Tobril ei jänud ial paljo ülle, kui ta omma maksud mõisa sai tasunud, ja maea tarwidust murretesenud. Ja seddagi wõis ta agga siis ilma wõllata korda sata, kui temma põld hästi olli kannud, ja kui ta ühhe lomakese, ehk omma suite linnupu meewarranduse hea hinnaga sai ärra müia. Nenda olli luggu jubba ta isja ja isja=isja aeal olnud; ja Tobri olli pistkuga rahhul ja selle ülle rõmus, mis Jummal temmale andis, agga mitte nenda, kui mõnned tännamata inuimesed nurrisewad. Se kallis rahhu, mis sees ta omma abbikasa ja lastega ellas, ei lastnudki sedda pudust, mis temmal mõnne asja poleit olli, tähhele panna. Temma perre kõrwa tulles weel arwata üks isseärralik wõeras, kelle tullemist kõik maearahwas esimehe lümme aeal otasid. Se olli üks wanna kare, kedda jo Tobri suurisja pessaft olli kinni püüdnud, taltsiks teinud ja wimaks jälle lahti lastnud. Sesamma loom hoidis ennast nenda selle maea pole, et ta siis, kui wäljas ennam polnud sõmist leida, senna talw=forteri tulli. Seal